

Марійка: Як буде така воля моїх родичів, то і я не відкажуся. Ти знавш тоє. (Обов підходять гаперед сцени, тримаючися за руки, но станувши на середині розходяться о два кроки).

СПІВ III.

Антін: —

Віруй дівча, серцю мому,
Що лиш правда єсть у ньому,
І любови щирий жар.

Обов: —

Віруй, віруй, що одного
Я бажаю: серця твого,
Бо в тім серцю жизні чар.

Антін: —

Скажи слово: "люблю, люблю!"

Марійка: —

Чи не віриш мій соколе?

Антін: —

А до серця приголублю,

Разом: —

Мій ти світе, моя доле!
І щасливо будем жити
Серед щастя і обнови
І взаємно ся кріпити
Духом мира і любови.